

5 Αυγούστου, 1993

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΦΟΡΩΣΙ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΣΠΥΡΟΥ ΚΑΡΑΤΖΑ-
ΦΕΡΗ ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ CERTIORARI ΚΑΙ/Η
PROHIBITION,

ΚΑΙ

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΦΟΡΩΣΙ ΤΗΝ ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ
ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΣΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑ-
ΣΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ ΜΕ ΑΡ. 1/93 ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ ΠΕ-
ΡΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΦΥΓΟΔΙΚΟΥ, ΑΡ. 97/70 ΠΟΥ ΕΚΔΟΘΗΚΕ
ΣΤΙΣ 27/7/93, ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ ΕΠΙΣΥΝΑΠΤΕΤΑΙ.

(Αίτηση Αρ. 145/93)

5 *Προνομακά Εντάλματα — Αίτηση για χορήγηση άδειας για καταχώριση*
αίτησης για έκδοση ενταλμάτων certiorari και prohibition εναντίον
ενδιάμεσης απόφασης Επαρχιακού Δικαστηρίου σε διαδικασία έκδο-
σης φυγοδικού με την οποία κρίθηκε ότι η αιτούσα την έκδοση πλευ-
ρά είχε ικανοποιήσει τις κατ'ελάχιστο προϋποθέσεις για να κληθεί ο
αιτητής να προβάλει την υπεράσπισή του — Κρίθηκε ότι η απόφαση
δεν ήταν καθοριστική για την τύχη της αίτησης για έκδοση ούτε στε-
ρούσε τον αιτητή από οποιοδήποτε δικαίωμά του, και κατά συνέπεια
δεν μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο διαδικασίας για έκδοση
10 *προνομακού εντάλματος — Επιπλέον, δεν είχαν προσαχθεί ενώπιον*
του Δικαστηρίου τα πλήρη πρακτικά από τα οποία να φαίνονται οι
ισχυριζόμενες έκδηλες πλάνες νόμου.

15 Ο αιτητής ζήτησε άδεια για καταχώριση αίτησης για έκδοση ενταλ-
μάτων certiorari και prohibition εναντίον ενδιάμεσης απόφασης του
Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας σε διαδικασία έκδοσης φυγοδι-
κού σύμφωνα με τον περί Εκδόσεως Φυγοδικών Νόμο, 1970 (Ν.97/70),
με την οποία κρίθηκε ότι η αιτούσα την έκδοση αρχή είχε ικανοποιή-
σει τις κατ'ελάχιστο προϋποθέσεις για να κληθεί ο αιτητής να υπο-
βάλει την υπεράσπισή του. Ο αιτητής ισχυρίστηκε ότι το Επαρχιακό
20 Δικαστήριο είχε υπολείσει σε έκδηλες πλάνες νόμου. Ενώπιον του
Ανωτάτου Δικαστηρίου δεν παρουσιάστηκαν τα πλήρη πρακτικά της
αίτησης για έκδοση μαζί με τα σχετικά έγγραφα που είχαν κατατεθεί
από την αιτούσα την έκδοση αρχή.

Αποφασίσθηκε ότι:

- (α) Δυνατότητα έκδοσης των προνομακίων ενταλμάτων certiorari και prohibition υπάρχει μόνο όπου θίγονται δικαιώματα ή υπάρχει κίνδυνος να θιγούν. Στη προκείμενη περίπτωση η απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου της οποίας επιδιώκετο ο παραμερισμός δεν ήταν καθοριστική για την τύχη της αίτησης για την έκδοση του αιτητή ούτε τον αποστερούσε από οποιοδήποτε δικαίωμά του. 5
- (β) Εφόσον δεν είχαν τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου τα πλήρη πρακτικά της αίτησης μαζί με τα κατατεθέντα έγγραφα δεν ήταν δυνατό να ελεγθεί η ορθότητα του ισχυρισμού του αιτητή για την ύπαρξη σφραγμάτων νόμου που ήταν έκδηλα από τα πρακτικά. 10
- (γ) Ο αιτητής εν πάση περιπτώσει είχε δικαίωμα να υποβάλει αίτηση για έκδοση εντάλματος habeas corpus σε περίπτωση που η αίτηση έκδοσης θα κατέληγε σε έκδοση διατάγματος του Επαρχιακού Δικαστηρίου για την έκδοσή του. 15

Η αίτηση απορρίφθηκε.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Hachem (1991) 1 A.A.Δ. 723

El-Bustani (1991) 1 A.A.Δ. 736

Γεώργιου Ανθίμου (1991) 1 A.A.Δ. 41

20

Re Aeroporos (1988) 1 C.L.R. 302

Ellinas v. Republic (1989) 1 C.L.R. 17

Ευθυμίου (1990) 1 A.A.Δ. 1

Γενικός Εισαγγελέας (Αρ.3), (1993) 1 A.A.Δ. 446.

Αίτηση.

25

Αίτηση με την οποία ο αιτητής επιδιώκει την παροχή άδειας να αποταθεί στο Ανώτατο Δικαστήριο για την έκδοση διατάγματος Certiorari προς παραμερισμό και ακύρωση της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας με την οποία κρίθηκε ότι εκ πρώτης όψεως συντρέχουν λόγοι για την έκδοσή του. 30

Κ. Βελάρης με Κ. Ατταλίδου (κα), για τον αιτητή.

5 ΠΙΚΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Μετά από αίτηση της Κυβέρνησης της Ελλάδος και την εξουσιοδότηση του Υπουργού Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως της Κύπρου κινήθηκε ο μηχανισμός για την έκδοση του Σπύρου Καρατζαφέρη προς το σκοπό έκτισης ποινής φυλάκισης που του έχει επιβληθεί από ελληνικό δικαστήριο. Οι αιτούντες την έκδοση κατέθεσαν ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας τα έγγραφα που στοιχειοθετούν το αίτημα των Ελληνικών Αρχών για έκδοση, μεταξύ των 10 οποίων και τα δικαστικά έγγραφα για την καταδίκη του καθ' ου η αίτηση.

15 Μετά το πέρας της υπόθεσης των αιτούντων οι δικηγόροι του Σπύρου Καρατζαφέρη υπέβαλαν ότι δεν αποδείχτηκε εκ πρώτης όψεως ότι το αίτημα για την έκδοση του είναι δικαιολογημένο και κάλεσαν το δικαστήριο να το απορρίψει τερατιζοντας τη δίκη σ' εκείνο το στάδιο. Το αίτημα στηρίχθηκε στις πρόνοιες του Άρθρου 74(1)(β) του Περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του Άρθρου 9(3) του Περί Εκδόσεως Φυγοδίκων Νόμου του 1970 (Ν. 97/70) που καθιερώνουν τους κανόνες 20 της συνοπτικής ποινικής δίκης ως την ακολουθητέα διαδικασία για την έκδοση φυγοδίκου. (Βλ. Άρθρο 2 του Ν. 97/70 για την ερμηνεία του όρου "φυγοδίκος"). Προβλήθηκαν τρεις ουσιαστικά λόγοι για την απόρριψη της αίτησης για την έκδοση του καθ' ου η αίτηση:-

- 25 (α) Το απαράδεκτο των κατατεθέντων εγγράφων ως μαρτυρία για τους σκοπούς έκδοσης λόγω απουσίας της προβλεπόμενης από τη Σύμβαση περί Καταργήσεως της Υποχρέωσης προς Νομιμοποίηση Αλλοδαπών Δημοσίων Εγγράφων του 1961 η οποία κυρώθηκε με το Ν. 50/72, βεβαίωσης της ταυτότητας και προέλευσης τους.
- 30 (β) Το ανεδαφικό του αιτήματος για έκδοση ενόψει των προνοιών του Δεύτερου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Έκδοσης Φυγοδίκων το οποίο κυρώθηκε με το Ν. 17/84, και,
- 35 (γ) Παραβίαση των δικαιωμάτων που κατοχυρώνει η Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων η οποία κυρώθηκε με το Ν. 39/62, και ιδιαίτερα του δικαιώματος που κατοχυρώνεται από το Άρθρο 6(2) της Συνθήκης για ταχεία πληροφόρηση του κατηγορουμένου για τη φύση και λόγους της κατηγορίας η οποία προσάπτεται 40 εναντίον του.

Το δικαστήριο απέρριψε το αίτημα κρίνοντας ότι είχαν ικανοποιηθεί οι ελάχιστες προϋποθέσεις “...για τις οποίες έπρεπε σ’ αυτό το στάδιο να πείσουν το δικαστήριο και είναι επομένως η σειρά τώρα του καθ’ ου η αίτηση να κάμει την υπεράσπιση του και να παροουσιάσει τη δική του υπόθεση στο Δικαστήριο.”

5

Παρά την εξομοίωση της διαδικασίας για την έκδοση φυγοδίκου με τη συνοπτική ποινική δίκη διατηρώ επιφυλάξεις κατά πόσο τυγχάνουν εφαρμογής οι διατάξεις του Άρθρου 74. Το Άρθρο 9(3) προβλέπει ότι: “...η δίκη για την έκδοση φυγοδίκου διεξάγεται κατά τον αυτόν, εί δυνατόν, τρόπον ως εάν επρόκειτο περί συνοπτικής εκδικάσεως αδικήματος ...”. Το κριτήριο για την έκδοση φυγοδίκου είναι εκείνο που προβλέπεται από το Άρθρο 94 του Κεφ. 155, δηλαδή η πιθανότητα ενοχής (probable presumption of his guilt). (Βλ. μεταξύ άλλων *Αίτηση Hachem* (1991) 1 Α.Α.Δ. 723 και *Αίτηση El-Bustani* (1991) 1 Α.Α.Δ. 736. Η επιφύλαξη μου αφορά τη δυνατότητα προσεπικλήσης των διατάξεων του Άρθρου 74 σε δίκη το αντικείμενο της οποίας είναι η διαπίστωση της πιθανότητας που προβλέπει το Άρθρο 94. Περιορίζομαι στη διατύπωση των επιφυλάξεων μου. Δεν θα επεκταθώ και δεν θα δώσω καθοριστική απάντηση στο ερώτημα εφόσον αυτό δεν τίθεται ως επίδικο θέμα στη διαδικασία αυτή.

10

15

20

Με την υποβληθείσα αίτηση επιδιώκεται η παροχή άδειας στον αιτητή (Σπ. Καρατζαφέρης) να αποταθεί στο Ανώτατο Δικαστήριο για την έκδοση διατάγματος CERTIORARI προς παραμερισμό και ακύρωση της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου με την οποία κρίθηκε ότι εκ πρώτης όψεως συντρέχουν λόγοι για την έκδοση του και κλήθηκε να κάμει την υπεράσπιση του και διάταγμα PROHIBITION με το οποίο να απαγορεύεται η συνέχιση της δίκης μέχρι την αποπεράτωση της εκδίκασης της αίτησης για την έκδοση του εντάλματος CERTIORARI. Το αίτημα στηρίχτηκε στους ίδιους λόγους που είχαν προβληθεί στο Επαρχιακό Δικαστήριο και απεερρίφθησαν.

25

30

Προς υποστήριξη του αιτήματος ο δικηγόρος του αιτητή επικαλέστηκε την απόφαση στην *Αίτηση Γεώργιου Ανθίμου*, (1991) 1 Α.Α.Δ. 41 στην οποία συνοψίζονται οι αρχές που διέπουν την έκδοση του προνομαϊκού εντάλματος CERTIORARI. Η αίτηση δε συνοδεύεται από συνταγμένο κείμενο της απόφασης της οποίας επιδιώκεται ο παραμερισμός, στοιχείο απαραίτητο για τον προσδιορισμό του αντικειμένου της αίτησης για την έκδοση προνομαϊκού εντάλματος. [Βλ. *In re Aeroporos & Others* (1988) 1 C.L.R. 302, και *Ellinas v. Republic* (1989) 1 C.L.R. 17]. Ενδεχομένως το κενό έχει γεφυρωθεί με την προσαγωγή του κειμένου της απόφασης του

35

40

δικαστηρίου. [Βλ. *Αίτηση Ευθυμίου* (Αίτ. 33/87, αποφασίστηκε στις 3/1/90)].

5 Η απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου εκδόθηκε στις 27/7/93 και η υπόθεση αναβλήθηκε για να συνεχιστεί σήμερα. Η αίτηση υποβλήθηκε χθες 4/8/93. Στην ένορκη ομολογία που την υποστηρίζει δε δίδεται καμιά εξήγηση για την καθυστέρηση υποβολής της. Δεν θα διερευνήσω τις επιπτώσεις της καθυστέρησης στο υποβληθέν αίτημα ενόψει της απόφασης στην οποία έχω καταλήξει.

10 Το προνομιακό ένταλμα CERTIORARI έχει ως λόγο τον έλεγχο της νομιμότητας δικαστικής απόφασης προς το σκοπό εξασφάλισης της λειτουργίας των δικαστηρίων μέσα στα όρια της δικαιοδοσίας τους, σύμφωνα με τους θεμελιώδεις κανόνες της δικαιοσύνης και βάσει των καθιερωμένων αρχών δικαίου. Όπως είχα την ευκαιρία να επισημάνω σε πρόσφατη απόφαση μου, “Μόνον όπου θίγονται
15 δικαιώματα ή υπάρχει κίνδυνος να θιγούν παρέχεται δυνατότητα έκδοσης των δύο προνομιακών ενταλμάτων”. (Βλ. *Γενικός Εισαγγελέας (Αρ.3)*, (1993) 1 Α.Α.Δ. 446). Η απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου της οποίας επιδιώκεται ο παραμερισμός δεν είναι καθοριστική για την τύχη της αίτησης για την έκδοση του αιτητή ούτε
20 τον αποστερεί οποιουδήποτε δικαιώματος. Όπως του έχει λεχθεί είναι η σειρά του να προβάλλει την υπεράσπιση του. Μόνο απόφαση καθοριστική για τα δικαιώματα διαδίκου μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο αναθεώρησης μέσω του εντάλματος CERTIORARI. Έπεται η απόρριψη της αίτησης.

25 Συντρέχει και δεύτερος ανεξάρτητος λόγος για την απόρριψη της. Παρέχεται ευχέρεια για την έκδοση εντάλματος CERTIORARI εφόσον διαπιστωθεί νομικό σφάλμα το οποίο καταφαίνεται στο πρακτικό του δικαστηρίου (record). Δεν τέθηκαν ενώπιόν μου τα
30 πρακτικά της δίκης και συγκεκριμένα τα έγγραφα των Ελληνικών Αρχών τα οποία κατά τον αιτητή είναι απαραίτητα ως μαρτυρία. Το λάθος πρέπει να αποκαλύπτεται από το ίδιο το πρακτικό του δικαστηρίου. Τα προνομιακά εντάλματα δεν αποτελούν υποκατάστατο της έφεσης ούτε διαζευκτικό τρόπο ελέγχου της ορθότητας της απόφασης της οποίας επιδιώκεται ο παραμερισμός· σκοπούν, όπως
35 έχει λεχθεί, στον έλεγχο της νομιμότητας και όχι της ορθότητας της απόφασης η οποία προσβάλλεται. Στην προκείμενη περίπτωση αφήνεται η εντύπωση ότι επιδιώκεται ο έλεγχος της ορθότητας της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου.

40 Τέλος πρέπει να επισημάνω ότι εάν εγκριθεί το αίτημα για έκδοση του αιτητή και διαταχθεί η κράτηση του παρέχεται δυνατότητα σ' αυτόν να αποταθεί στο Ανώτατο Δικαστήριο για την έκδοση εντάλ-

ματος HABEAS CORPUS προς διακρίβωση της νομιμότητας της κράτησης του και κατ' επέκταση του βάσιμου του διατάγματος για την έκδοση του· δικαίωμα το οποίο το δικαστήριο που διατάσσει την έκδοση και κράτηση του πρέπει να του γνωστοποιήσει, όπως ρητά ορίζεται από τις διατάξεις του Άρθρου 10(1) του Ν. 97/70.

5

Η αίτηση απορρίπτεται.

Η αίτηση απορρίπτεται.